

Motiver til Forslag til Solov.

jaaledes som det særlige danske Udlast gjorde, da deraf let kunde optaa Tvivl og Uvisshed; naar en Regel imidlertid skal gives, synes det mest stemmende med Forholdets Natur at lade den gaa ud paa, at den bestyrende Meder ikke uden særlig Bemyndigelse kan stifte Pengelaan, og at han heller ikke kan forsikre Skibet, hvorved Kollisioner let kunde fremkomme med de enkelte Partrederes Ret til frit at raade over deres Skibspart, til at forsikre den eller til at lade være at gøre dette.

Hovedreglen for det indbyrdes Forhold mellem Partrederere indeholdes i Lovforslagets § 12, som bestemmer, at naar Mederiet's Anliggender skulle afgøres ved Partrederernes Stemmegivning, gælder som Beslutning, hvad der vedtages af den eller de Partrederere, som eje mere end en Halvpart i Skibet. Flertallet skal altjaa beregnes efter Skibsparternes Størrelse, hvilket stemmer med alle nyere Solove og formentlig ogsaa med Forholdets retfærdige Natur. Men det maa dernæst bemærkes, at Reglen gaar ud paa at kræve absolut Flertal af de stemmeberettigede; den nøjes ikke med et Flertal af de mødende og i Stemmegivningen deltagende Partrederere. Dette staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvilken Fremgangsmaade der skal iagttages, naar Beslutning skal tilvejebringes, og i denne Henseende staa forskellige Opfattelser overfor hinanden, hvilket bl. a. har givet sig Udtryk derved, at i Modsatning til det norsk-danske Solovsforslag, det svenske Solovsforslag og den senere vedtagne svenske Solov, overensstemmende med den ældre svenske Solovs § 6, som Betingelse for at Beslutning i Mederiet's Anliggender kan tages, kræver en formel Sammenkaldelse til et Møde, hvor Protokol føres, men hvor Sagen da ogsaa afgøres ved Stemmegivning af de mødende. Naar man fra dansk, ja selv om fra norsk Side ikke har ment at kunne tiltræde en saadan Ordning, er det fordi man anser den for praktisk uhensigtsmæssig, hvilket særlig gælder, hvor Partrederiet omfatter et større Antal maaste langt fra hverandre boende Medlemmer. Ganske vist maa det erkendes at være i sin Orden, at der, naar Beslutning skal tages, gives alle Medrederere Lejlighed til at ytre sig, hvilket ogsaa forudsattes i den efterfølgende § 13; men dels kan dette ske paa anden Maade end ved Sammenkaldelse til et Møde, dels kan det ikke nægtes, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor det er nødvendigt, eller i Mederiet's velforstaede Interesse højst magtpaaliggende, at Beslutning tages hurtigt, uden at afvente Afholdelsen af et Møde, hvortil der navnlig

maatte gives fjernt boende Medrederere et passende Varsel. Erfaringen har da ogsaa baade i Norge, hvor Partredererforholdet spiller en overmaade stor Rolle, og her i Danmark vist, at Tingen gaar og kan gaa, uden at fremkalde nogen Klage, paa den Maade, at den bestyrende Meder, naar særlig Beslutning af Mederiet kræves, skriftlig sætter Sagen i Bevægelse og paa den Maade indhenter Partrederernes Bestemmelse, hvorved som oftest baade Tid og Ulejlighed spares. En Selvfølge er det imidlertid formentlig, at naar man ikke vil gaa den i Sverige fastholdte Vej med formeligt Møde efter forudgaaende lobbestemt Indkaldelse, saa maa man kræve, at der i hvert Tilfælde foreligger en af Flertallet godkendt Beslutning. I Virkeligheden turde det vel være, at der ad denne Vej faas nok saa god Sikkerhed for, at Beslutningen stemmer med Flertallets Vilje, som ved at bruge den svenske Fremgangsmaade, hvormed man vistnok kan affære fremkommende Klager som formelt uberettigede, men næppe være sikker paa, at der ikke udvikler sig megen reel Misforholdelse over, at et Mindretal har benyttet sin Flertalsstilling paa det indkaldte Møde, hvor man var forhindret fra at være til Stede, til at vedtage en formentlig uheldig Bestemmelse. Det maa iøvrigt vistnok indrømmes, at Forholdet kan stille sig noget forfælskeligt, efter som Talen er om et talrigt eller saataligt Partrederi, efter som Partredererne bo spredt eller mere samlet; men der vil jo ikke være noget til Hinder for, at den i Loven paa dette Sted givne Regel, der selvfølgelig kun er deklaratorisk, i Mederikontrakten modificeres, forsaavidt Mederiet's Medlemmer dertil maatte finde Anledning. Her er der kun Spørgsmaal om, hvilken Regel det er naturligt at opstille i Loven som den, der kommer til Anvendelse forsaavidt Parterne ikke selv bestemme noget andet.

At Forslaget lader den bestyrende Meders Stemme være afgørende, naar Stemmerne staa lige, vil formentlig findes vel begrundet; en Afgørelse maa jo have, og den bestyrende Meders præsumptive Erfaring og Indsigt i Mederiet's Anliggender synes at maatte gøre ham til en naturligere og bedre Opmand, end hvem der ellers maatte kunne blive Spørgsmaal om.

Det sidste Stykke i § 12, at et Flertal ikke kan krænte Mindretallets Ret ved at tage Beslutninger, der stride imod Mederikontrakten eller gaa ud paa noget, som ligger udenfor hvad der har været Meningen og Hensigten med Mederivirksomheden — t. Eks. at sejle paa Rina i Stedet for i indenlandsk Fragtfart — behøver næppe nogen For-